

TTB 0501
I CÔ-RINH-TÔ 11:2-16

SỰ ĂN MẶC CỦA PHỤ NỮ TRONG HỘI THÁNH

Quý vị và các bạn thân mến,

Chúng ta đã kết thúc một phân đoạn trong thư tín thứ nhất Phao-lô viết cho hội thánh Cô-rinh-tô liên hệ đến sự tự do của Cơ-độc-nhân, từ đoạn 8 đến đoạn 11 câu một. Giờ đây đến đoạn 11, Phao-lô giải bày một vấn đề khác nữa mà người Cô-rinh-tô đã hỏi liên hệ đến việc ăn mặc của phụ nữ trong hội thánh và liên hệ đến Tiệc Thánh.

Có người nói rằng, Đức Chúa Trời có lời hướng dẫn nào liên hệ đến việc phụ nữ ăn mặc hay đến chải tóc nữa sao? Kinh thánh nói rất rõ là Đức Chúa Trời chú ý đến việc ăn mặc và chải tóc. Đức Chúa Trời nói trong Ma-thi-ơ 10:30 *Tóc trên đầu các ngươi cũng đã đếm hết rồi.* Có lẽ những người thợ hớt tóc không có tin điều này, nhưng thưa các bạn, Đức Chúa Trời biết bao nhiêu sợi tóc của từng người. Đức Chúa Trời biết hết mọi vấn đề liên hệ đến đời sống của chúng ta, đến nỗi những chi tiết nhỏ nhất, kín giấu của chúng ta cũng ở dưới sự quan sát của Đức Chúa Trời.

Ngày nay khi chúng ta xem trong báo chí hay trên ti-vi thấy là có nhiều chỗ quảng cáo và đề cập quần áo của quý bà, quý ông và các bạn thanh niên nam nữ, và trong Lời của Đức Chúa Trời cũng đề cập đến việc này.

Bây giờ xin mời quý vị cùng nhau tìm hiểu về sự ăn mặc của phụ nữ.

I Cô-rinh-tô 11:2

2 Tôi khen anh em vì hay nhớ đến tôi trong mọi dịp, và lấy lòng trung tín mà giữ những điều tôi đã dạy dỗ anh em.

Thưa các bạn, từ điểm này Phao-lô có lời khen các tín hữu Cô-rinh-tô. Phao-lô khen họ vì họ nhớ đến Phao-lô trong sự cầu nguyện và trong sự dâng hiến, họ thực hành những điều Phao-lô dạy bảo.

I Cô-rinh-tô 11:3

3 Dầu vậy, tôi muốn anh em biết Đấng Christ là đầu mọi người; người đờn ông là đầu người đờn bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.

Tôi biết là có nhiều người chú ý nhân mạnh đến phần giữa của câu Kinh thánh này “*người đờn ông là đầu người đờn bà.*” Nhưng thưa các bạn, khi các bạn đặt những lời này chung lại với nhau, các bạn không bị thiên lệch quan điểm của mình. Phao-lô đưa ra một nguyên tắc lớn tại đây: Đây là quyền hành để giữ gìn trật tự, hầu tránh đi sự lộn xộn.

Đây là một nguyên tắc quan trọng trong hội thánh cũng như trong gia đình. Mấy năm trước đây, có một mục sư gặp nhiều rắc rối trong hội thánh của ông. Tôi hỏi mục sư, các khó khăn trong hội thánh đó là gì? Ông trả lời, Có quá nhiều người muốn làm người lãnh đạo, nhưng rất ít người làm việc. Ngày nay có quá

I Cô-rinh-tô 11:2-16

nhiều người muốn học và được huấn luyện trở nên người lãnh đạo, chỉ huy. Trong khi đó Phao-lô khuyên rằng: *Nhưng, hỡi anh em, chúng tôi khuyên anh em hãy tỏ lòng yêu thương đó thêm mãi, ráng tập ăn ở cho yên lặng, sẵn sàng việc riêng mình, lấy chính tay mình làm lưng, như chúng tôi đã dặn bảo anh em.* (I Tê-sa-lô-ni-ca 4:10-11) Tôi mong muốn là chúng ta nhận mạnh chỗ mà Kinh thánh nhấn mạnh. Chúng ta cần nhiều người sống và hành động giống như Cơ-đốc-nhân, đó là điều rất cần thiết.

Từ ngữ quan trọng trong câu này là chữ “đầu” *Đấng Christ là đầu mọi người; người đờn ông là đầu người đờn bà; và Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.* Cái đầu là một phần của cơ thể và từ nơi đó phát xuất ra sự điều khiển.

Câu này không có nói rằng, đầu của mỗi Cơ-đốc-nhân là Đấng Christ. Nhưng nói rằng, đầu của mọi người là Đấng Christ. Thứ tự đúng và bình thường là Đấng Christ là đầu của mọi người. Nếu Đấng Christ chưa phải là đầu của một người, thì người đó chưa được bình thường. Một số người bị rượu làm chủ, làm đầu, một số người bị ham muốn tình dục làm chủ, một số người khác để bản tánh xác thịt làm chủ. Mỗi người nên để Đấng Christ là chủ đời sống mình. Lòng một người không được yên nghỉ cho đến khi để Đấng Christ làm chủ. Rất nhiều người kinh nghiệm được sự bình an vui thỏa và phước hạnh khi để Đấng Christ làm chủ đời mình. Ngày nay tôi nghe nhiều người nói rằng “Anh ta là một Cơ-đốc-nhân.” Nhưng anh ta có để Đấng Christ làm chủ trong đời sống của mình không? Đó là điều quan trọng mà Phao-lô nói đến.

Phao-lô nói: *người đờn ông là đầu người đờn bà;* Điều này đề cập trong hôn nhân, tại đó người nữ đáp ứng cho người nam. Đó là một điều bình thường khi người nữ phục tùng người nam trong hôn nhân. Nếu người nữ không nhìn người nam với sự kính trọng, cô ta không nên theo người nam ấy và không nên kết hôn với anh ta. Người nữ thật sự là người đáp ứng lại người nam mà cô ta thương yêu. Để đáp ứng lại, người nam phải hết lòng yêu thương vợ và bằng lòng chết thay cho vợ, như lời Kinh thánh trong Ê-phê-sô 5:25 *Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội thánh, phó chính mình vì Hội thánh.*

Tôi có gặp một người nữ thông minh, cứng rắn. Cô ta có tánh tình mạnh mẽ, là người nổi bật, nhưng cô ta không hề lập gia đình. Một ngày nọ có người hỏi cô ta, Tại sao cô không lập gia đình? Cô trả lời, Tôi chưa tìm được người nam nào làm chủ, làm đầu đời sống tôi. Vì thế tôi không lập gia đình.

Phao-lô nói: *Đức Chúa Trời là đầu của Đấng Christ.* Đây là một sự huyền nhiệm lớn. Vì Chúa Giê-xu đã nói, *Ta với Cha là một.* (Giăng 10:30) Và một lần khác Ngài đã nói: *bởi vì Cha tôn trọng hơn ta.* (Giăng 14:28). Trong công tác cứu rỗi, Chúa Giê-xu tự hạ mình ở một địa vị thấp và trở nên thấp hơn thiên sứ nữa, Ngài đi trong con đường thấp hèn. Chúng ta được nhắc nhở trong sách Phi-líp 2:5-7. *Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người.*

Giờ đây Phao-lô áp dụng nền tảng về sự làm đầu trong hoàn cảnh Cô-rinh-tô. Một người nữ không trùm khăn trên đầu là gái mãi dâm. Hoàn cảnh của hội thánh địa phương hay là khu vực sinh sống của các bạn có thể khác hơn Cô-rinh-tô, nhưng nền tảng này vẫn có thể áp dụng trong ngày hôm nay.

I Cô-rinh-tô 11:4

4 Phàm người đàn ông cầu nguyện hoặc giảng đạo mà trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình.

Các thầy Do-thái giáo trong thời bấy giờ dạy rằng người nam phải trùm đầu. Phao-lô nói rằng họ thực sự diễn dịch sai lời Môi-se và lý do cho sự trùm đầu. II Cô-rinh-tô 3:13 Phao-lô nói: *chúng ta chẳng làm như Môi-se lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng của sự sáng láng phải qua.* Điều này đề cập đến kinh nghiệm của Môi-se khi ông xuống khỏi núi Si-nai, nơi mà ông nói chuyện với Đức Chúa Trời. Khi Môi-se mới xuống núi, gương mặt của ông sáng ngời, nhưng sau đó sự sáng này biến mất đi. Vì thế, Môi-se che mặt lại, nên họ không biết là sự chói sáng biến mất đi. (xin xem Xuất Ê-díp-tô-ký 34:33-35)

Phao-lô nói với những người nam, họ không nên trùm đầu. Người nam được tạo dựng theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời, và được ở trong Đấng Christ bởi sự cứu chuộc. Người nam không trùm đầu vì biểu tượng cho sự tôn trọng và sự tự do. Người nam cũng không trùm đầu khi cầu nguyện và nói tiên tri. Khi người nam cầu nguyện, cầu thay là nói thay cho con người đến với Đức Chúa Trời. Khi người nam nói tiên tri, người ấy nói thay cho Đức Chúa Trời đến với con người. Khi nào người nam đứng trong hai vị trí thánh này, người đó không cần phải trùm đầu.

I Cô-rinh-tô 11:5

5 Nhưng phàm người đàn bà cầu nguyện hoặc giảng đạo mà không trùm đầu lại, thì làm nhục đầu mình: thật chẳng khác gì đã cạo đầu vậy.

Những phụ nữ ở Cô-rinh-tô có phong trào đòi tự do mấy thế kỷ trước đó, nhưng họ đã đi sai hướng. Phao-lô nói rằng người nam nên để đầu trần, nhưng người nữ cần trùm đầu hay đội khăn.

Tôi muốn các bạn chú ý lời Phao-lô nói: *người đàn bà cầu nguyện hoặc giảng đạo*, điều này có nghĩa là người nữ có thể cầu nguyện ở nơi công chúng, và cũng có nghĩa là người nữ có thể giảng dạy nơi công chúng. Những ai giữ ý kiến là phụ nữ không được cầu nguyện và giảng dạy nơi công cộng là hoàn toàn sai. Người nữ có quyền làm điều này, nếu Đức Chúa Trời ban cho họ ơn tứ đó. Và có một số phụ nữ có ơn tứ này, tôi đã thấy có một người nữ có ơn giảng dạy rất nổi bật.

I Cô-rinh-tô 11:6

6 Ví bằng người đàn bà không trùm đầu, thì cũng nên hót tóc đi. Song nếu người đàn bà lấy sự hót tóc hoặc cạo đầu làm xấu hổ, thì hãy trùm đầu lại.

I Cô-rinh-tô 11:2-16

Đây là một điều áp dụng nổi bật và đặc biệt tại Cô-rinh-tô. Những phụ nữ không trùm đầu ở Cô-rinh-tô là những gái mãi dâm. Rất nhiều người phụ nữ mãi dâm này cạo đầu. Các nữ đồng trinh trong đền thờ Aphrodite thực sự là những gái mãi dâm đều đã cạo đầu. Cho nên trong thời điểm đó tại thành Cô-rinh-tô các phụ nữ cạo đầu là những gái mãi dâm. Có thể một số phụ nữ trong hội thánh Cô-rinh-tô nói rằng: Tôi có phép làm mọi sự, cho nên tôi không muốn trùm đầu hay đội khăn. Phao-lô khuyên dạy những phụ nữ trong hội thánh nên trùm đầu, đội khăn để bày tỏ dấu hiệu phục tùng, không phải phục tùng con người, nhưng phục tùng Đức Chúa Trời. Đó là điều áp dụng cho hoàn cảnh địa phương, tức là áp dụng cho phụ nữ ở Cô-rinh-tô trong thời điểm đó.

Nhưng điều này có áp dụng trong thời đại và xã hội chúng ta không? Vâng, điều này cũng còn áp dụng trong hoàn cảnh xã hội hiện nay. Nhưng không phải nói đến việc trùm đầu hay đội khăn. Quý bà, quý cô phải cẩn thận trong cách ăn mặc và trang điểm để tránh cho người xung quanh nghĩ rằng mình là hạng phụ nữ xấu nét. Trong một lần khác Phao-lô dạy như sau: I Ti-mô-thê 2:8-10. *Vậy, ta muốn những người đàn ông đều giơ tay thánh sạch lên trời, mà cầu nguyện khắp mọi nơi, chớ có giận dữ và cãi cọ. Ta cũng muốn rằng những người đàn bà ăn mặc một cách gọn ghẽ, lấy nét na và đức hạnh giới mình, không dùng những tóc gióc, vàng, châu ngọc và áo quần quý giá, nhưng dùng việc lành, theo lẽ đương nhiên của người đàn bà tin kính Chúa.*

Điều này dạy dỗ rằng, nếu một phụ nữ đưa tay thánh lên để hầu việc Đức Chúa Trời trong sự giảng dạy hay lãnh đạo, người nữ đó không nên ăn mặc hay chung diện để kéo người khác chú ý đến chính mình. Nói một cách cụ thể, người nữ không nên ăn mặc và chung diện để kích thích tình dục trong khi hầu việc Đức Chúa Trời. Người nữ hầu việc Chúa, không được lạm dụng cơ hội để kêu gọi tình dục.

Kinh thánh dạy thêm nhiều về đề tài này. I Phi-e-rơ 3:1-4. *1 Hỡi người làm vợ, hãy phục chồng mình, hầu cho nếu có người chồng nào không vâng theo Đạo, dẫu chẳng lấy lời khuyên bảo, chỉ bởi cách ăn ở của vợ, cũng đủ hóa theo, 2 vì thấy cách ăn ở của chị em là tinh sạch và cung kính. 3 Chớ tìm kiếm sự trang sức bề ngoài, như gióc tóc, đeo đồ vàng, mặc áo quần lòa loẹt; 4 nhưng hãy tìm kiếm sự trang sức bề trong giấu ở trong lòng, tức là sự tinh sạch chẳng hư nát của tâm thần dịu dàng im lặng, ấy là giá quý trước mặt Đức Chúa Trời.*

Đức Chúa Trời nói rằng, người vợ không thể chinh phục người chồng đến với Đấng Christ bằng phương cách quyến rũ tình dục. Có vài phụ nữ trong Kinh thánh, họ là những người kêu gọi về tình dục, như hoàng hậu Giê-sa-bên, Sa-lô-me. Nhưng có nhiều người nữ nổi bật trong Kinh thánh, họ là những người tuyệt vời, tin kính Đức Chúa Trời và được Ngài sử dụng, chẳng hạn như Sa-ra, Đê-bô-ra, An-ne, A-bi-ga-in, Ma-ri mẹ của Chúa Giê-xu. ..

Kinh thánh cũng có lời dạy cho người chồng. I Phi-e-rơ 3:7 *Hỡi người làm chồng, hãy tỏ điều khôn ngoan ra trong sự ăn ở với vợ mình, như là với giống yếu đuối hơn; vì họ sẽ cùng anh em hưởng phước sự sống, nên phải kính nể họ, hầu cho không điều gì làm rối loạn sự cầu nguyện của anh em. Trong nhiều gia*

đình ngày hôm bị ngăn trở sự cầu nguyện, bởi vì vợ chồng không có mối quan hệ tốt với nhau.

Tiếp đến Phao-lô trở lại với nền tảng mà ông đã nói về người nam trong câu 4.

I Cô-rinh-tô 11:7- 9

7 Và, đờn ông là hình ảnh và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, thì không nên trùm đầu; nhưng đờn bà là sự vinh hiển của đờn ông. 8 Bởi chưng không phải đờn ông ra từ đờn bà, bèn là đờn bà ra từ đờn ông; 9 không phải đờn ông vì có đờn bà mà được dựng nên, bèn là đờn bà vì có đờn ông vậy.

Người nữ trong vị trí giúp đỡ cho người nam. Người nữ là một phần của người nam. Người nam sẽ không đầy đủ nếu thiếu người nữ, Đức Chúa Trời ban ân điển đặc biệt cho người nam. Xin mời các bạn nghe đến câu kế tiếp:

I Cô-rinh-tô 11:10

10 Bởi đó, vì có các thiên sứ, đờn bà phải có dấu hiệu trên đầu chỉ về quyền phép mình nương cậy.

Tại đây đề cập đến công việc của thiên sứ mà tôi không hiểu được. Tôi nghĩ là chúng ta được quan sát bởi các thiên sứ của Đức Chúa Trời. Chúng ta đang ở trong một thế giới nhỏ, và thiên sứ của Đức Chúa Trời chăm xem chúng ta. Các thiên sứ tìm thấy tình yêu thương của Đức Chúa Trời, bởi vì họ biết rằng chúng ta không xứng đáng hưởng được tình yêu của Đức Chúa Trời. Họ có thể nghĩ rằng Đức Chúa Trời loại bỏ chúng ta, bởi vì chúng ta là những tạo vật phản nghịch trong vũ trụ của Ngài. Nhưng Đức Chúa Trời đã không làm thế, vì Ngài yêu thương chúng ta. Tình yêu thương của Ngài được phô bày trong ân điển của Ngài khi cứu chuộc chúng ta. Những thiên sứ này rất có thể ngạc nhiên về ân điển và sự nhịn nhục của Đức Chúa Trời cho con người bé nhỏ.

I Cô-rinh-tô 11:11

11 Song trong Chúa thì chẳng phải đờn bà ngoại đờn ông, cũng chẳng phải đờn ông ngoại đờn bà;

Trong Bản Thánh Kinh Diễn Ý nói như sau: *Nhưng trong Chúa, người nam vẫn cần người nữ, và người nữ vẫn cần người nam.*

Sức mạnh của người nữ được giữ trong người nam, bởi vì người nữ yếu đuối, người nam bảo vệ người nữ, bởi vì đó là vai trò của người nam. Đó là mối quan hệ trong hôn nhân mà Đức Chúa Trời ban cho. Khi mối quan hệ này không còn, thì mục đích tốt đẹp của Đức Chúa Trời cho đôi vợ chồng đó sẽ mất đi.

I Cô-rinh-tô 11:12

12 vì, như đờn bà đã ra từ đờn ông, thì đờn ông cũng sanh bởi đờn bà, và cả thấy đều ra bởi Đức Chúa Trời.

Người nam và người nữ không thể phân cách được. Người nam không phải là một hình cầu, nhưng là một bán cầu. Người nữ không phải là một hình cầu, nhưng là một bán cầu. Thật là thiếu nhận thức cho người nam và người nữ nói

I Cô-rinh-tô 11:2-16

đến việc giải phóng tự do. Người nam cần đến người nữ, và người nữ cần đến người nam. Đó là sự tự do thật trong mọi quan hệ hôn nhân.

I Cô-rinh-tô 11:13

13 Chính anh em hãy đoán xét điều này: đờn bà cầu nguyện Đức Chúa Trời mà không trùm đầu là hiệp lễ chẳng?

Người nữ không nên tạo sự chú ý của người khác đến chính mình, khi người nữ giảng về Chúa, khi dạy Kinh thánh hay là khi cầu nguyện. Khi người nữ hầu việc Chúa không nên phô bày sự quyến rũ tình dục. Người nữ cần nhớ rằng sự quyến rũ tình dục là một điều mạnh mẽ, mà nó có năng lực để nâng người nam lên, hay nó kéo người nam xuống.

I Cô-rinh-tô 11:14

14 Chính lẽ tự nhiên há chẳng dạy cho anh em biết đờn ông để tóc dài thì lấy làm hổ thẹn sao?

Tôi thấy trong thời hiện này có nhiều người nam để tóc dài, người nam để tóc dài làm cho các bạn khó có thể nhận biết họ, đối với tôi hình như những người này không bày tỏ mục tiêu nào trong đời sống. Hãy chú ý câu Phao-lô hỏi: *Chính lẽ tự nhiên há chẳng dạy cho anh em biết đờn ông để tóc dài thì lấy làm hổ thẹn sao?* Chúng ta có một thí dụ về điều này trong Cựu ước. Một người có lời hứa nguyện Na-xi-rê, người ấy biệt riêng chính mình ra thánh cho Đức Chúa Trời. Biểu tượng cho lời hứa nguyện Na-xi-rê là để tóc dài, không cắt. Điều này có nghĩa rằng một người Na-xi-rê tình nguyện mang sự hổ thẹn cho danh của Đức Chúa Trời. Ngay lúc người nam có tóc dài bị kể là hổ thẹn.

I Cô-rinh-tô 11:15

15 Nhưng, nếu đờn bà để tóc dài thì là lịch sự cho mình, vì đã ban tóc dài cho người, dường như khăn trùm vậy.

Ngày nay chúng ta có tự do thật sự trong Đấng Christ. Người nữ có tóc dài thì không có vấn đề gì. Nhưng đối với người nam khi để tóc dài là dấu hiệu của sự phản nghịch, và đối với người nữ để tóc ngắn là dấu hiệu của sự phản nghịch. Giá trị đạo đức trong thời nay bị đảo lộn rất nhiều, có sự nguy hại cho những ai ở trong hướng cực đoan đối nghịch.

Sự cực đoan dẫn đến tác phong kỳ cục, lạ thường. Chẳng hạn phụ nữ cạo đầu, xỏ bông lỗ mũi, xâm mình v.v..

I Cô-rinh-tô 11:16

16 Bằng có ai muốn cãi lẽ, thì chúng tôi không có thói quen ấy, mà các Hội thánh Đức Chúa Trời cũng không có nữa.

Phao-lô kết luận bằng cách nói rằng, hội thánh không nên đặt ra luật lệ liên hệ đến vấn đề phụ nữ ăn mặc, hay là tóc của người nam. Vấn đề quan trọng là ở bên trong con người. Bản tánh xác thịt của con người cần đổi mới, cần chiếc áo công nghĩa. Thưa các bạn, nếu các bạn đang mặc chiếc áo công nghĩa của Đấng

Christ, nếu bản tánh xác thịt của các bạn ở dưới sự chế ngự của Đức Thánh Linh, điều đó sẽ thể hiện qua con người bên ngoài. Việc cắt tóc hay kiểu quần áo ăn mặc không làm nên sự khác biệt gì nhiều. Vì thế Phao-lô không đưa một luật đặc biệt nào cho hội thánh. Phao-lô chỉ đưa ra một ý kiến tốt nhất của ông. Chúng ta nên nhớ rằng, trong mọi tự do của Cơ-đốc-nhân, chúng ta phải nghĩ đến người khác và lời làm chứng của chúng ta cho họ. Chúng ta ở dưới sự hướng dẫn của các nền tảng mà Phao-lô đề ra: **Làm vinh hiển cho Đức Chúa Trời và không gây vấp phạm cho người khác.** Tôi mong ước quý vị và các bạn nhớ đến nền tảng chủ yếu này mà ứng dụng vào đời sống đạo của mình.

Thân chào quý thính giả, xin hẹn tái ngộ cùng quý vị trong chương trình Tìm Hiểu Thánh Kinh kỳ sau.